

שחיתות ישראלית כבריטניה

הגני שוהה בלונדון מזה כשלוש שנים. כפי שידוע לכם, מיפלטג-העבודה הישראלי מתיימרת בלונדון סניף, הפועל כסניף המרכזי לכל אירופה. בצמוד למישרד זה נמצא גם המישרד של התאחדות הסטודנטים הישראלים בבריטניה הגדולה, הפועל ישירות תחת השגחתה של מחלקת-ההסברה בשגרירות ישראל בבריטניה.

עד כמה שלי ברור הדבר, קיים קשר סמוי בין מיפלטג-העבודה הישראלית בי בריטניה, מחלקת-ההסברה בשגרירות וי מחלקה מסוימת בסוכנות היהודית בבריטניה — המופעלת על-ידי ישראלים. עלי פני הרשת המרושעה בין הגופים הללו מתי קיימים כמה שליחים מישראל על מישפחור תיהם.

לדוגמה: חברי-קבוצה שהגיע לפני למעי לה משנה בשליחת ההסתדרות, עם מישי פתחו הכוללת אשה וארבע בנים בגילי בית-ספר. יש להניח שהבנים לומדים בי בית-ספר יהודי פרטי (עסק די יקר בי אנגליה). מובן שאף אחד מהשליחים הישראלים אינו גר באוהלה, ואינו נוסע לי עבודה על אופניים...

רצוני לדעת, האם יש באפשרותכם לברר את הנושאים הבאים: מהם התקציבים הי עומדים לרשות סניף מיפלטג-העבודה בי בריטניה, מחלקת-ההסברה בשגרירות ישראלי, מחלקת-הנוער-היהודית בסוכנות הי יהודית, מה מיספר השליחים המופעלים, כולל בני-מישפחותיהם, ומהם הישגיהם של אותם שליחים; מהם מקורות המימון לי החזקת כמות כזו של שליחים ומחלקות. הגני משוכנע כי ממשלת ישראל היא המקור העיקרי להזרמת הכספים למטרות אלה, וכדאי לזכור כי מדובר כאן במטבעי זר שהמדינה צריכה לקנות, ולא כלירות ישראליות.

כדי לתת רקע מסויים: הייתי מעורה במשך השנתיים האחרונות בכל מה ש- הזכרתי לעיל, ולא הייתי מעוניין להודות כי — אין דבר קל יותר מאשר להאשימי בהוצאת דיבה.

ברור לי כשמש שלא הכל מתנהל כי שורה, והסמוי מרובה מן הגלוי. אומנם מדובר כאן בפעולות מחוץ לתחומי ישראלי, אבל מדובר כאן בכספי המדינה. לכן מצאתי לנחוץ לדווח לכם על כך. ואני סמוך ובטוח שהעניין דורש לימוד מעמיק יותר של הבעיה.

קורא, לונדון, בריטניה

שלבי האנארכיה

קראתי בעניין רב את כתבתו של אורי אבנרי "שילטון האספסוף" (העולם הזה 2005), ואני מסכים עימו. רק חבל שמר אבנרי לא הוסיף, שהיום בישראל שילטון האספסוף הוא ביטוי לי אי-הסכמה במובן השולטים, ועוד יותר מכך לאכזבה מצורת התיפקוד של השילטונות.

אנארכיה-לשמה עדיין אינה שוררת בי ישראל, אך אין ספק שהיא נמצאת כבר בשלביה הראשונים.

בני אנקורי, כפר-סבא

הליגה לזכויות

ועד הליגה לזכויות האדם והאזרח בי ישראל, בישיבתו הראשונה ב-3.2.76 בתל-אביב, קיים דיון על פעולותיה הקרובות של הליגה — למען שיחרורם של העצירים המינהליים; למען ביטול התוכנית להפקעת קרקעות בגליל, במשולש ובנגב; למען שמירת זכויותיהם של עצורים בשעת חקירתם ומעצרים; למען הפסקת השימוש בגז בבתי-כלא נגד אסירים, כפי שאירע לאחרונה בכלא כפר-יינונה.

הוועד בחר מקיבוני את החברים הבאים לתפקידים הבאים: נשיא הליגה: הסופר מרדכי אבישאל; סגן-נשיא הליגה: עוז רייז-הדין; חנא נקארה; יו"ר הליגה: פרופ' סור ישראל שחק; מזכיר הליגה: יוסף אלגוני; גוברית הליגה: יפה גביש.

הליגה לזכויות האדם והאזרח, תל-אביב

יעקובי הנציח את שמו

מי שחשב (ובצדק) שלשרי-התחבורה, מר גד יעקובי, אין שכל בקודקודו, טעות בי ידו.

השר יעקובי עולה בפיקוחו על גדו"ר (המשך בעמוד 8)

כי שייקה ירקוני אינו פנים חדשות במראה של העולם הזה. הוא כבר הופיע על השער שלנו — בשנה שבה נולדו רבים מן הקוראים המשרתים עתה בצה"ל בי שירות-החובה.

זה היה בעיצומו של מאבק העולם הזה לטיהור צמרת המישרטה — אחד המאבקים הגדולים והמסוכנים ביותר של השבועון המסויים, שנשתיים בניצחון מושלם כאשר הודחה כל צמרת המישרטה, והמפכ"ל דאן נידון למאסר בעוון שבועת-שקר.

שמו של שייקה ירקוני השתרבב אז בכמה פרשות, על רקע ידידותו האיטית עם עמוס ברגוריון, או מפקד מחוז תל-אביב של המישרטה. העולם הזה חשף פרשות אלה, בלי רחמים, הגדיר והוקיע אותן במילים חריפות ביותר.

בשבוע שעבר ישבו כמה כתבים בכירים של העולם הזה בביתו של שייקה ירקוני,

שייקה על השער: 1954 פרשות של אחמור

שייקה על השער: 1976 פרשות של היום

חקרו אותו על הפרשה החדשה, בדקו, שאלו, ביקשו הוכחות. ירקוני שיתף עימם פעולה בלי היסוס, הגיש להם עשרות מיסמכים, השיב לשאלות נוקבות. זר בעל-זיכרון יכול היה לתמוה: מדוע לא טרק ירקוני את דלת ביתו לפני כתבי העולם הזה, שתפקוהו בשעתו בחומרה? כיצד זה התייחס אליהם באמון מלא ובסח בהגינותם וברמת שיקוליהם?

זהו חופעה שנתקלתי בה לא פעם ב-25 השנים האחרונות: אנשים שהתקפו על-ידי השבועון המסויים מתייחסים אליו, לרוב, באמון רב יותר מאשר כל קורא אחר. כי דווקא הם יודעים ששבועון זה משתדל לקיים את שני החלקים של סיסמתו — "בלי מורא, בלי משוא-פנים". הם ראו כיצד פועל העיתון.

לוי אשכול

"העולם הזה", שבועון החרשות הישראלי. המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386-03. תאריך: 136. מען מברקי: "עולמסרס". מורסס כ, הרסוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כ"א אביגדור. הפצה: "נד" בע"מ. גזופות: "צינקוגרפיה כספי" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קיא ירי

ביותר: שהמיקצוע המישפטי, שהיה פעם מיבצר כימעט-בילעדי של עולם הגברים, הולך ונפתח בפני צעירות כשרונות, שאסתניות ונאות.

והנה מצאה לישיכת עורכיהדין לנכון לצאת למאבקי-איתנים דווקא בעניין זה. שומו שמיים! כתבה על מישפטים: גרוע יותר: כתבה על מישפטינות!

וכמו באגודה בולשיקית, נקראות הי חוטאות להופיע, להתוודות, להכות על חטא.

איזה חטא? שדיברו, אולי, עם כתב-עיתון? שלא הטמינו את פניהן בידיון, כדרכם של פושעים ביישניים, כאשר נוכחו לדעת שמצלמים אותן?

לאילו שיאים של גיחוך אפשר להגיע?

יש חשיבות לאתיקה מקצועית של מישפטים. ירשו אותה מידי חבריהם, שהקפידו מאד לרומם את כבודו של בית-המישפט וכל הקשור בו. עוד מן הימים שבהם שופט-שלום משועמם היה גוזר בסיטונות פסיכידין של מוות בתלייה לילדים שגנבו כיכרות-לחם.

איננו מזלזלים בחשיבות הצניעות המיקצועית. לא היינו רוצים לקרוא בהעולם הזה מודעות בנוסח "אל תוותר על הטוב

המאבק על חופשי-העיתונות הוא מא-בק יומיומי. אפשר לומר: לא יגום ולא יישן המתנכל לחופש זה. לעיתים הוא חוקף מימין, לעיתים משמאל. יש שהוא מבקש להנחית בעיטה קלה בשעת-ריכוז, כשאינו מסתכל. פעם הוא מדבר בשם המוסר המוראל הלאומי, ופעם בשם אתיקה מיקצועית.

הפגיעות הקטנות אינן פחות מסוכנות מאשר הגדולות — כי הרבה פגיעות קטנות יכולות להצטרף לפגיעה גדולה אחת, ליצור אורורה, לשמש תקדים. על רקע זה הייתי מציע לשפוט את המיכתב של לישיכת עורכיהדין, המובא כאן במקורו.

לפני הודשיים פירסם העולם הזה (1999) כתבה בשם "יפות באופן חוקי". לא הייתה זו כתבה חשובה במיוחד, והיא לא באה לשנות סידרי-עולם. היא הייתה אחת מאותן כתבות "קלות" בשבועון זה.

לשכת עורכיהדין בישראל — הועד המרכזי
THE ISRAEL BAR - CENTRAL COMMITTEE
תל-אביב י"ט • TEL-AVIV-YAFFO
הנדון: כתבה בסבועון העולם הזה מיום-24.12.75

בכתבה הנ"ל, שהופיעה תחת הכותרת "יפות באופן חוקי" פורסמה תפוזתך. לזכורך ברור, באם יש תפוזתך זו כסוף קמית על בללי האתיקה המקצועית, הנך חתבקת להסביר ולפרסם את הנסבות בהן צילמה תמונתך ומה מידת השתתפותך זו לזמנתך בפניך.

נא תשובתך בכתב וב-3 עותקים, תוך 14 יום מתאריך מכתבנו זה.

בכבוד רב,
י. אלבז
מזכיר

פניות לישיכת עורכיהדין למתמחות אתיקה מורה

ביותר — עורכיהדין המהולל דוקטור מנדל ינקליץ יוציא אותך זכאי גם אם אנסת קטינות — שירות מעולה. מחירים מוזלים, הנחה לעבירות חוזרות.

אבל מכאן ועד לפורמאליזם הקיצוני של איום על צעירות שהצטלמו עבור עיתון, בנסיבות מכובדות בהחלט. ועל רקע עבודתן המסורה — המחק רב מאד.

אם יש לך זיכרון ארוך (ואם אינך צעיר מדי) יתכן ששער הגיליון האחרון של העולם הזה (2007) עורר בלבך זיכרונות נוסטאלגיים.